१३॥ वा अकृष्णम् कृष्णाभिर्दशाभिस्तद्वत् कद्वाख्यम् उभयत्र हि कद्रुशब्दः प्रसिद्धः। सं॰कृष्णा दशा यस्य तत्कृष्णं स्वयमकृष्णं सत् कृष्णदशं वासः तद्वा कृष्णशमित्युच्यते। फलकास्तीर्णो विपथः ॥१४॥ फलकैरास्तीर्णः यो वर्त्मना न गच्छति। सं॰ फलकैरास्तीर्णो विस्तारितो रथः · स च विपथः विविधं कुटिलं पथो गच्छतीति विपथः यो मार्गेण न चलतीति। अश्वाश्वतराभ्यां कम्प्राभ्यां युक्तः स्यादित्येके ॥१५॥ एके आचार्याः कम्प्राश्वतरयुक्तं रथमिच्छन्ति · एकीयग्रहणं विकल्पार्थम्। सं॰ कम्प्राभ्यां कम्पनशीलाभ्याम् · अश्वतरो वेसरः। निष्को राजतः ॥१६॥ निष्क आभरणविशेषः · स राजतो भवति। सं॰ रा॰तो रजतनिर्मितो निष्कः कण्ठाभरणम्। अजिने पार्श्वसक्थिते कृष्णवलक्षेऽआविके ॥१७॥ आविके चर्मणी पार्श्वसंलग्ने · कृष्णसितवती[1]। सं॰ मेषयोश्चर्मणी · पार्श्वतस्तन्तुभिः स्यूते · कृष्णवलक्षे शुक्लकृष्णवर्णे वलक्षः श्वेतो वर्णः। तद्रूपतेः ॥१८॥ धनम्। एवमेवाजिनानीतरेषाम् ॥१९॥ इत॰षां व्रात्यानामेव॰जिनानि भवन्ति। दामतूषाणि बलूकान्तानि[2] द्विचूडान्याविकानि वासाᳬसि लोहितान्तानि कृष्णान्तानि वा तदाख्यानि ॥२०॥ सं॰ दामतूषाणि तूषशब्देन वस्त्रदशोच्यते · दामानीव दामाकारा रज्जुरूपा दशा येषाम् तानि · बलूकान्तानि बलूकः कृष्णो लोहितो वा वर्णः सोऽन्ते येषां तानि · द्विचूडानि द्वे चूडे येषां तानि। दामनी द्वे-द्वेऽउपानहौ च कर्णिन्यौ कृष्णे स्यातामित्येके ॥२१॥ एके अकृष्णेऽइति। सं॰ एकैकस्य वस्त्रस्य द्वे-द्वे दामनी द्वे-द्वे दशे स्याताम् · उपा॰न्यौ कर्णौ कर्णाकारौ चर्मावयवौ स्तो ययोः। मागधदेशीयाय ब्रह्मबन्धवे दक्षिणाकाले व्रात्यधनानि दद्युः ॥२२॥ सर्वऽएव व्रात्याः मागधदेशनिवासी यः स ब्रह्मबन्धुभिर्जायते स माग॰धः ब्र॰न्धुः तस्मै दद्युः · अपरे तु मागधं गेयमाहुः[3] तत्र यो देशीयः ईषदसमाप्तौ देशीय इत्युच्यते (पा॰ ५. ३. ६७) तस्मै दद्युः। सं॰ ब्रह्मबन्धवे जातिमात्रोपेतब्राह्मणाय। अविरतेभ्यो वा व्रात्यचरणात् ॥२३॥ अथवा ये ब्रा॰णादविरतास्तेभ्यो दद्युः एवं हि श्रूयते।

---

१) ? कृष्णोऽसि॰ K. २) Thus १. ३. M. Ss. Tâṇḍya १७. १. Lâṭy. ८. ६. २०. वलू॰ R. K. ३) see schol. at Lâṭy. ८. ६. २८.